

משה קאהן (מימין) אחיה של אלישבע, המאהבת המפורסמת של משה דיין, חוזר שוב לחדשות ולבית-המישפט. הוא לא יכול להפסיק לרמות

גילה כי 20-30 סרטים מתוך המי לאינם ראויים לשימוש. תוחלת ההצלחה, שקיננה בלי-בו של הנתבע, לא ארכה יותר מ-10 ימים ובדרכם לפגישה עם רואה-החשבון של העסק, הפתיע את שני הנוכחים האחרים כדרישתו לפרק את השותפות, "כותב השופט יורם גליון, שישב בדיון בתיבתו של פלג להחזרת כספו.

פלג, שלמד בדרך הקשה את החיים שמוחזק לקיבוץ, הלך לתחנה המרכזית בתל-אביב וביקש לכרר מחירה של קלטת-וידאו. הסתבר

לשתפו במחצית מרווחי הספרייה. קאהן הכחיש בכל תוקף שקיבל סכום-כסף כלשהו מידי פלג, זולת 100 אלף שקל ישן, תמורת 10 קל"טות משומשות. לרבניו לא הפסיק פלג את שותפותו בספרייה בגלל תלונות על מצבה, אלא מפני שמס' ערך-מוסף תפס אותו כמעילה. קובע השופט: "ניסיון-החיים אי-נו מלמד כלל כי ציבור קורבנו-תיהם של רמאים מורכב כולו, או אף ברובו, מפרימיטיבים שאינם יודעים בין מינם לשמאלם. אדר"ב, ניסיון-החיים מלמד לא-אחת

את קלישות הקשר שבין השכלה ואינטליגנציה לבין חוכמת-החיים".

בית-המישפט ברך את אחת את הראיות, ולא התקשה לקבוע גירסתו של מי היא האמיתית. "לא

לעיתים קרובות טפור בית-המישפט מהתלבטות של ממש בשאלת הערפתה של גירסה על פני רעותה, כפי שזכיתי במישפט זה, "כתב ה"עדותו של קאהן הותירה את הרושם שאין הוא נלאה מל"סובב את זולתו בכחש, וכי לא ויתר על הניסיון ללכוד גם את בית-המישפט ברשת כזויה, לעיתים

קרובות תוך זילזול בוטה בכושר-חשיבתו של השומע.

"כמעט בכל עניין מן העניינים שעליהם העיד, מתגלה יחסו הגמיש להפליא של קאהן לעובדות, וחוסר רתיעתו לומר דבר והיפוכו בנשימה אחת."

"השמצה... רישעות..."

ה שופט, שהתרשם כליכך לרעה מהנתבע, כתב עליו:

"עם כישלוננו של ניסיון נואל זה לשטות בבית-המישפט, ועם הודי את הנתבע כי אין בידו חווה אחר, לא נותר לי אלא לקבוע שרבניו הראשונים לא היו אלא חוליה בשרשרת כזויה הארוכה." על הטענה כי פלג פרש מהעסק בעיקבות מעילה שהתגלתה על-ידי חוקרי מס' ערך-מוסף, קבע השופט חד וחלק: "ראיה היא להיעדר כל מעצרים מוסריים אצל הנתבע, בהיותו השמצה וזונית וחסרת-ישר... רישעות היא שהניעה את הנתבע להוציא דיבת יריבו רעה."

בסופו של עניין פסק בית-הדין מישפט כי הוא מאמין ללא סייג לתובע, ועל כן פסק כי החוב המי קורי בסך 6700 ש"ח יוכה בהפרשי הצמדה ובריבית עונשית של 10 אחוז לשנה. כמובן הטיל בית-הדין מישפט על הנתבע הוצאות עונשיות בסכום של 15 אלף ש"ח. בכך הגיע גודל הפיצוי המגיע לפלג לסך של 65 אלף ש"ח, עשרת מונים מסכום התביעה המקורי.

וכך סיכם בית-המישפט: "חומי רת התנהגותו של הנתבע, הן כחווה שא ומתן הטרור-חזוי, הן כחווה עצמו, והן כבניהול המישפט, מהווה לדירי נימוק מספיק לפסוק ריבית של 10 אחוז לשנה... הנתבע, בטע' נות'סרק ובדרכי-כחש, אילץ את הנתבע לנהל מישפט ארוך ומייגע, על הטרחה וההוצאות הכרוכות בכך, כדי להשיג השבת כספו, כש' אין הוא חוסך ממנו גם האשמת' שוא בפלילים.

"בנסיבות אלה, החריגות בחומי רת, מותר לבית-המישפט ליתן בפסיקת ההוצאות ביטוי מוחשי לפסלות התנהגותו של קאהן."

שרגה ביטחון דיין (1968) צעירה אלמונית ואכזרית

"פרשת אלישבע": הכל בגלל האח

רה של ניסיון לקבל דבר במי-רמה ובשבועת-שקר. מסתבר כי האח הקטן של אלישבע ממשיך בקאריירה ש-בחר לעצמו.

כאשר התגלתה הסתבכות חד-שה שלו עם החוק. אחרי שנים רבות שבהן שהה בניכר, חזר קאהן לישראל והורשע על-ידי השופט דויד בר-אופיר בעבוי-

אר כמה כיתות. אחר-כך נתפס כבניבת בקבוקי-חלב וניפוץ שמשות. בגיל 18 נזקפו כלי-לחובתו תישעה תיקים כפרי ליים.

זמן קצר אחרי מילחמת ששת-הימים נאשם משה בקב' לת דבר במירמה ובמשיכת צ'ק ללא כיסוי. הוא הורשע ונידון לשלושה חודשים מאסר על-תנאי.

משה קאהן עמד אז לנסוע לאביו, לארצות-הברית, וקנה מיזורה בהמחאה בנקאית ש-בה ערך תיקון קטן. הוא נעצר שוב, ואחותו חששה כי הפעם יופעל נגדו המאסר על-תנאי, והוא יילך לכלא.

אלישבע ואמה הפכו עולמות כדי לעזור לבן, וכך הגיעו גם למשה דיין. שיחת-הטלפון ה-תמימה גררה בעיקבותיה פר-שת-אהבים סוערת בין שריה-ביטחון והתופרת הקטנה, בע-לת הרקע המפוקפק-מאוד.

השניים היו נפגשים במקו-מות שונים ובחדרי-מלון, ודיין נהג לשוחח בחברתה על כל ענייני-הביטחון הסודיים של המדינה. מירסום הפרשה על-עולמית ולאומית, כמו פרשת פרופימו בבריטניה.

בתצלום היסטורי נראות אלישבע ואמה, בשורה הרא-שונה של כנס מיפגלגת-רפ"י, כאשר בשורה מאחור נראים משה דיין ושימעון פרס. העולם הזה מירסם גם תצלום זה. עזרתה של אלישבע לאחיה לא הועילה. הפצ"ר לא ביטל את כתב-האישום. בעיסקת-טיעון עם הפרקליטות הודה משה קאהן באשמה, והמאסר-על-תנאי נגדו לא הופעל.

באפריל 1988 חזר קאהן ל-חדשות (העולם הזה 20.4.88).

אלישבע ציזיום ואמה (1968) דרך מיטת שרגה ביטחון אל הפצ"ר

לו כי מחירה של קלטת, כמו אלה שבספרייה, אינו עולה על 12 דולר, וכי קלטת חדשה מחירה 25 דולר בלבד. כך גילה כי הפיקציה, ש-200 קלטות שוות 8000 דולר, אינה קרובה למציאות.

"רשת" כזבים

ל ם אדם תמים כמו פלג הבין כי נפל בפת, וכי הדרך היחידה לצאת היא לפרק את השותפות ולדרוש את כספו בחזרה. אלא שהוא נענה על-ידי קאהן כי לעולם לא יוכל להוכיח שנתן כסף, ולא קלטות. הוא היה מוכן להחזיר רק קלטות.

כשכלו כל הקיצין פנה פלג ל-בית-המישפט, ודרש את החזרת 8000 הדולר שהשקיע בספרייה. בבית-המישפט העיד קאהן כי לצורך השותפות לא דיבר עם פלג על השקעה כלשהי, בין כספית ובין אחרת, אם כי לא יכול היה להיזכר בתקדים כלשהו של שותפות תמור רת השקעת עבודה בלבד. לרבניו הציע פלג מיוזמתו לתרום את סר' טיו לספרייה, וזה שיכנע את קאהן